

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 510/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej JP Legal, s. r. o., Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 20Ek/85/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom exekučného súdu pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie.

2. Okresný súd uznesením z 20. novembra 2024 schválil zmier, ktorým sa povinný otec dieťaťa sťažovateľky zaviazal prispievať na jej výživu nevydatej matky čiastkou 500 eur mesačne od 5. augusta 2023 do 5. augusta 2025 tak, že už ročný príspevok 8 000 eur splatí v splátkach spolu s bežným príspevkom. Sťažovateľka 17. januára 2025 navrhla exekúciu tohto zmiernu, keďže povinný jej zaplatil iba prvú splátku v decembri 2024. Exekučný súd sťažovateľku 14. februára 2025 vyzval na vyjadrenie k podaniu povinného, ktoré exekútor posúdil ako návrh na zastavenie exekúcie. Sťažovateľka sa vyjadrila 18. februára 2025. K ďalšiemu podaniu povinného z 3. marca 2025 sa sťažovateľka vyjadrila 10. marca 2025 a doplnila ho podaniami zo 4. a 25. apríla 2025. Sťažovateľka v júni 2025 urgovala rozhodnutie o návrhu povinného. Exekučný súd na to nereagoval.

3. Podľa sťažovateľky sa povinný rôznymi šikanóznymi a zmätočnými podaniami snaží zabrániť exekúcii. Hoci exekútor upovedomením zamietol žiadosť povinného o splátky, okresný súd nebol schopný rozhodnúť o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Sťažovateľka zdôrazňuje, že rozhodnúť o návrhu povinného je celkom jednoduché, nijak neprispela k predĺženiu konania

a ide o pre ňu prioritnú vec, ktorá sa týka zabezpečenia jej výživy nevydatej matky, teda preklenutia najťažšieho obdobia osamelého rodiča. Nečinnosť okresného súdu vedie k tomu, že za dva roky jej povinný zaplatil len jednu splátku príspevku.

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

5. Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00), no nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu možno prihliadnuť len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významne ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00). S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).

6. Tak je to aj v prípade sťažovateľky. Exekučné konanie o vymoženie príspevku na výživu nevydatej matky si nepochybne vyžaduje rýchle rozhodovania exekučného súdu o akýchkoľvek podaniach účastníkov. Rovnako možno so sťažovateľkou súhlasiť v tom, že rozhodnutie o návrhu povinného sa nevyznačuje žiadnou právnou zložitou. Je zrejmé, že exekučnému súdu najmenej od konca apríla 2025 nič nebráni v tom, aby rozhodol o návrhu povinného a optimálnym a aj žiaducim by bolo, aby o podobných návrhoch špecializovaný exekučný súd rozhodol rádovo v priebehu niekoľkých týždňov. Aj keď tomu tak nie je, nečinnosť v trvaní niečo viac ako štyroch mesiacov nemožno považovať za takú, ktorá by bola v rozpore s ústavnými právami sťažovateľky.

7. To platí o to viac, že sťažovateľka prietahy v rozhodovaní o návrhu povinného nenamietala sťažnosťou podanou predsedovi súdu a i pred rozhodnutím o návrhu povinného na zastavenie exekúcie môže exekútor vykonávať niektoré úkony smerujúce k zabezpečeniu vymoženiu exekučne vymáhanej čiastky. Nerozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie s nepochybne znepokojivými prietahmi v trvaní približne štyroch mesiacov tak nedosahuje intenzitu porušenia ústavných práv sťažovateľky. V prípade pretrvávajúcej nečinnosti exekučného súdu môže sťažovateľka podať znova ústavnú sťažnosť na prietahy v konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu